

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului sfințit mucenic Haralambie

Mă fac cale pentru sfinți, căci ei văd și aud cuvântul venirii Mele și știu făgăduința prooro-ciei că Eu cu ei trebuie să vin și să lucrăm împreună peste sufletele și peste duhurile și peste trupurile oamenilor, peste cei credincioși, și peste cei puțin credincioși, și peste cei necredincioși.

Sunt Domnul! Venirea Mea în cuvânt se vestește, și Eu trebuie să vin tot mai cu bogăție de cuvânt, că mila Mea de om se face grea peste Mine, iar Tatăl Mă îndeamnă să grăiesc și să-l miluiesc pe om cu duhul înțelepciunii și al cunoștinței de sus, că pe pământ e durere știută și neștiută, și are nevoie omul de binecuvântare pentru cele bune, și de curățire de cele ce sunt spre paguba lui.

Sunt Domnul Iisus Hristos. Sunt Cel viu, și am călcat cu moartea pe moarte, și Tatăl Mi-a dat putere în cer și pe pământ, și am spus aceasta după învierea Mea ucenicilor Mei și i-am trimis cu putere să vestească ei aceasta printre oameni, iar cei ce vor crede, să fie botezați de ei în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și să fie ai Mei ca și ei, precum și cei ce nu vor crede, să fie știuți și ei, și aceia să rămână așa cum sunt ei, precum este scris.

O, să te trezești bine, bine, popor al cuvântului Meu, și să ieși, tată, în tine tot sfatul Meu de peste tine, tot ce grăiesc Eu ție din cer și de pe pământ, căci zilele sunt tot mai grele, tot mai cu durere în ele, iar viața ta trebuie să atragă spre ea în toată clipa binecuvântarea Mea, care poate de la Mine binele tău, paza ta cea de la Dumnezeu, fiule. O, să nu ai grijă mai mare ziua și noaptea ca și grija de a Mă asculta așa cum Eu te călăuzesc să faci și să lucrezi, ca să nu te doară de la greșeala neascultării, tată. Eu te învăț și din cer, și de pe pământ, dar nu e de glumă cu ascultarea, ci e de stat sub ea cu mare veghe pentru ea, căci cei ce ascultă sunt ocrotiți de tot răul, de toată ispita care vine pe pământ ca să încerce pe oameni.

Vin cu mucenicul Meu Haralambie sfințitul, vin la tine cu sfinții, poporul Meu. Le-am dat lor încă de pe pământ puterea Mea pentru tine, că tu ai nevoie de prieteni adevărați, tu, cel mai mic al Meu. O, să stai mic în mâna Mea, căci cei ce au stat mari lângă Mine și lângă tine n-au avut putere să înțeleagă taina Mea de peste tine, și te-au privit cu duh și cu ochi omenesc și te-au disprețuit și te-au dat din calea lor, dar Eu rămân cu tine, rămân și nu Mă duc, și stau lângă tine și te acopăr cu mantia Mea și a sfinților Mei și te păstrez mărturie a Mea înaintea Tatălui și a oamenilor de pe pământ, căci ești cel credincios, și te voi ocroti de ceasul ispitei, tată, precum este scris, iar sfinții Mei sunt asemenea Mie, și tot așa te vor ocroti și ei, că tu ai de tată și de frate pe Tatăl ceresc și pe Mine și pe sfinții Mei, numai să iubești tu ascultarea; ascultarea și credința, o, poporul Meu. Amin.

— *Venirea Ta cu sfinții mă aduce cu Tine în oștirea cea de arhieriei ai Tăi din cer, căci oști din cer vin după Tine, precum este scris, o, Doamne.*

O, mi-e tare dor de venirea Ta, ca și la toți sfinții Tăi. La toți le este dor să vii și să poți cu biruința Ta pe pământ, acum, când omul fărădelegii caută cum-necum să-Ți ia scaunul Tău de domnie și așternutul Tău și să poată el în locul Tău cu planul său cel întunecat mai mult decât oricând, căci sunt șapte mii de ani de când omul asta caută în nebunia lui, în dorul lui de stăpânire peste pământ și peste cer.

O, cine Te-a iubit, cine Te-a mărturisit mai mult decât sfinții Tăi! Ai coborât har mare pe pământ după învierea Ta și ai ridicat oștiri de sfinți mărturisitori și Te-ai scris prin ei Dumnezeu adevărat pe pământ, prin semne și prin minuni. Acum lucrăm din cer, și suntem în război cu întunericul din om, și suntem de partea celor credincioși făgăduințelor Tale cele împotriva vrăjmașilor Tăi și a celor ce nu cred duhului mărturisirii, o, Doamne.

O, nu vă temeți, voi, fii ai credinței sfinte! Fiți fii ai ascultării de tot cuvântul Fiului lui Dumnezeu, Care vine pe nori la voi și Se împarte prin voi celor credincioși venirii Lui cu sfinții acum, la sfârșit de timp! Nimic să nu faceți mai mult decât ascultare de tot cuvântul Său în tot ceea ce lucrați voi pentru El și pentru voi, căci cei ce-L ascultă pe El sunt cei ocrotiți și sunt cei ce luptă alături de El și de noi pentru biruința Lui asupra morții și a iadului, precum este scris. Nu uitați de lucrarea binecuvântării! Folosiți-vă de cei sfințiți de Domnul între voi pentru voi! Duhul, sufletul și trupul trebuie să vă fie închinat și blagoslovite, cu toată lucrarea și mișcarea lor, sub semnul sfintei cruci și sub cuvântul binecuvântării lui Hristos, Căruia Tatăl I-a dat toată puterea în cer și pe pământ, iar El a dat sfințiților Săi. Amin.

Voi, cei sfințiți ai Domnului în mijlocul poporului Său cel binecredincios, în dar ați primit de la El, în dar să dați celor pentru care ați primit, și nu altora, și vor fi ei cei ocrotiți! Amin. O, nu este izbăvire de rău mai mare ca aceea prin cuvânt rostit în numele Domnului pentru stârpierea răului și pentru sporirea binelui cel de la Domnul pentru cei credincioși și sfinți. Diavolul pândește clipă de clipă să vă găsească vină și neascultare de Domnul, ca să vă tragă sub arcanul său, dar sfinții Domnului veghează și ei. Vegheați, vegheați și voi la fel! Crește pe pământ teama în oameni, dar în voi să crească credința și nădejdea în biruința lui Hristos, pe care strigați-o să vină, să vină, căci noi, sfinții Lui, stăm pentru voi la hotarul dintre bine și rău, și stați în brațul Domnului și nu ieșiți, că afară e pedeapsă pentru cei necredincioși! Rugați-vă Domnului, rugați-vă cu rugăciunile sfinților, care au în ele mult, mult duh de pocăință! Rugăciunile lor sunt cupele milei cea pentru voi, cei credincioși. Fiți vii prin rugăciune și îndeletniciți-vă să fiți rugăciune pe pământ, vie ca focul care arde și care curăță în calea sa înainte și înapoi, în dreapta și în stânga, în sus și în jos, dar fiți cu ținare de minte și fiți dulci pentru cele vii și lucrătoare, spre care sunteți îndemnați de Domnul și de sfinți, fiilor! Amin.

O, dulce Doamne, dulce ai fost Tu în mine și dulce mi-a fost viața cu Tine! Când eram batjocorit și sfâșiat de cei necredincioși, săracii, Tu erai așa de dulce în mine, cât eu nu mai aveam gândul și simțul la usturimea trupului meu, a cărnii mele, și așa mă îndulceam de dragostea Ta în mine, și așa Te mărturiseam Dumnezeu al meu la păgâni, la cei ce mă făcuseră priveriști a lor pentru numele Tău, pe care-l purtam înaintea lor, și nu știau ei ce fac, iar eu le voiam iertarea și le voiam întoarcerea la Tine multora din ei prin mărturisirea mea cea din mijlocul prigonirii Tale și a suferințelor Tale în mine, și creștea, Doamne, numărul ucenicilor Tăi mărturisitori ca și mine apoi.

O, să se bucure de dragostea Ta și a mea poporul Tău cel mic de azi, căci noi, sfinții Tăi, stăm azi în dragostea Ta cea pentru ei, dragoste plătită cu jertfă întreagă, ca să fie azi de putere și de izbăvire pentru cei ce sunt ai Tăi pe pământ! Se îmbată omul de gândirea la sine, de bucuria de sine și de dorul de a fi plăcut unul altuia, dar eu am dat de la mine acestea și am luat dragostea Ta, ca s-o am pe ea plată în cer, și să dau plata mea la cei ce nu au pe pământ, căci Tu ai spus la toți: «Milă voiesc, nu jertfă!». Amin.

Binecuvântare arhierească las pe creștetul tău, popor al cuvântului venirii Domnului cu sfinții în zilele tale! Fiți pe buze cu cuvânt de binecuvântare pentru Dumnezeu și pentru voi! Maica Domnului și sfinții Lui stau nedespărțiți de voi. Vegheați pentru rugăciune și pentru ascultare, și tot răul vă va ocoli pe voi! Nimic, nimic fără Dumnezeu, o, fiilor. Amin.

— Eu, Domnul, îndulcesc iubirea sfinților și Mă îndulcesc în ea, în iubirea cea pentru tine, poporul Meu de azi. O, lasă-te, tată, lut moale, ca să te poată modela Făcătorul tău, căci lutul moale stă la lucrat și nu-l doare! Învață-te să nu te doară! Stai moale ca să nu te doară, ci să te bucuri de facerea ta de la cei ce au lucrarea facerii tale cea de la Mine, că pe pământ sunt numai vrăjitori și vrăjitoare, și se duc singuri oamenii la aceștia ca să-i facă și să le facă lor viață, și cred oamenii în vrăjitori și în vrăjitoare și le caută sprijinul, dar toate acestea au pentru om un capăt dureros apoi.

Am mângâiat iubirea și dorul sfinților Mei, că doresc la tine sfinții Mei, poporul Meu, dar mai mult doresc ei ocrotirea ta, căci ei văd că tu ești al Meu și că te am la masa Mea, și văd ei tot răul de pe pământ, tot ce amenință omul și viața omului, și strigă la Mine sfinții pentru Mine și pentru tine, tată, ca să ajung la biruință, Eu, și cu ei și cu tine, și strigă sfinții la Mine, fiule. O, strigă și tu ca ei, strigă și tu, strigă tare, poporul Meu, și fă-te, tată, tot o strigare și strigă-Mă, strigă-Mă mereu: «*Vino, Doamne!*». Amin.

O, vin! Vin și tot vin! Voiesc să vin și să pun capăt săgeților cele ascunse, care dau să tot iasă din tolba fiilor stăpânitorului întunericului acestui veac trecător. Voiesc cu tine să lucrez și să biruim în acest necumpătat război împotriva omului, poporul Meu. Voiesc mai curând decât se așteaptă, voiesc să întorc împotriva capului omului necredincios rodul prostiei lui omenești și diavolești, cu care el se încearcă în sabia Mea. Amin.

Ridicăm armele, fiilor! Sus, sus armele! Postul și rugăciunea, psaltirea și binecuvântarea fiecărei clipe cu cuvântul binecuvântării, și a fiecărei lucrări și mișcări, și ridicăm nădejdea cea cu ascultare pentru ea, poporul Meu, mai mult decât oricând, tată. O, tu ești mic, dar puterea Mea este mare, nu uita! Crede și nu te îndoi întru Mine, fiule, căci Eu sunt Cel ce-ți grăiesc aceasta! Dă-Mi loc în tine ca să pot Eu! Tu ești mic, dar pot Eu. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Nu uita, dă-Mi tot locul în tine, și pot Eu. Tot ce nu poți tu, pot Eu. Pot Eu, poporul Meu. Amin, amin, amin.

10/23 februarie 2010